

Sygn. akt IV U 136/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Radaszkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Irena Prokopczuk

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy M. B.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w O.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Wojskowego Biura Emerytalnego w O.

z dnia 4 listopada 2015 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i zobowiązuje organ rentowy do podwyższenia emerytury wojskowej wnioskodawcy M. B. o 1 % podstawy wymiaru za 2002 r. i 2003 r.,

II. zasądza od pozwanego Wojskowego Biura Emerytalnego w O. na rzecz wnioskodawcy kwotę 983,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Dorota Radaszkiewicz

Sygn. akt: IV U 136/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 listopada 2015 r., znak: (...) Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w O., na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 2 lit c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tj. Dz.U.2016.1037. ze zm.) oraz § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz.U.159. 946) odmówił M. B. podwyższenia emerytury wojskowej za lata 2002 -2003 o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w charakterze saperów.

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie wnosząc o podwyższenie emerytury wojskowej o 1% podstawy wymiaru za rok 2002 i 2003. W uzasadnieniu swojego stanowiska argumentował, że w wymienionych latach pełnił zawodową służbę wojskową bezpośrednio w charakterze saperów. Wskazał, że dotyczyła ona rozminowywania i oczyszczania terenu poligonu (...) oraz wykonywania prac z udziałem bojowych środków minersko-zaporowych

na zgrupowaniu poligonowym, co znajduje potwierdzenie w wyciągach Rozkazów Dziennych Dowódcy Jednostki Wojskowej (JW) (...) w G.. W załączeniu przedłożył dokumentację potwierdzającą powyższe okoliczności w postaci Rozkazów Dziennych Dowódcy Jednostki Wojskowej (...) (k – 4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie Wojskowe Biura Emerytalne (...) w O. domagało się jego oddalenia, argumentując, że przy ustalaniu wysokości świadczenia strona pozwana uznała, iż w świetle zgromadzonych przed organem dowodów, brak było podstaw do przyjęcia, że skarżący w spornym okresie, to jest w latach 2002-2003 pełnił służbę na stanowisku saperera. Dodał przy tym, że wykonywanie czynności saperskich nie wynikało z zakresu jego obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku. W konsekwencji, zasadnie odmówiono wnioskodawcy podwyższenia podstawy wymiaru emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. B., ur. (...) decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w O. z dnia 14 października 2015 r. nabył prawo do emerytury wojskowej od dnia 1 września 2015 r. Wówczas do dokumentacji obrazującej przebieg służby wojskowej załączył między innymi wyciągi z Rozkazów Dziennych Dowódcy (...) nr Z (...) z dnia 30 stycznia 2003 r. oraz nr (...) - (...) z dnia 9 grudnia 2003 r. Organ emerytalny w załączniku do wymienionej decyzji wyjaśnił, że nie doliczył do wysługi emerytalnej okresu służby wnioskodawcy w charakterze saperera. Dodał, że wniosek w sprawie zwiększenia emerytury za okres służby pełnionej bezpośrednio w charakterze saperera w 2002 r. i 2003 r. zostanie rozpatrzony po nadesłaniu wyjaśnień od Dowódcy JW Nr (...) w G..

(dowód: Rozkazy Dienne Dowódcy (...) – k – 8-9, decyzja przyznająca emeryturę wojskową wraz z załącznikiem – k - 37 -38 plik akt (...).)

W piśmie z dnia 22 października 2015 r., podpisanym przez Szefa Szkolenia JW. Nr (...) wskazano, że brak jest dokumentów źródłowych, to jest rozkazów, na podstawie których można stwierdzić, że M. B. w roku 2002 i 2003 r. brał bezpośredni udział w rozminowywaniu i oczyszczaniu terenu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych.

Mając na uwadze powyższe dowody, wojskowy organ emerytalny w dniu 4 listopada 2015 r. wydał zaskarżoną decyzję, odmawiając wnioskodawcy podwyższenia emerytury o 1% podstawy wymiaru za rok 2002 i 2003.

(dowód: pismo JW Nr (...) z dnia 22 października 2015 r. – k – 43, decyzja – k – 44, plik (...).)

W toku postępowania Sąd Okręgowy zwrócił się do Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr (...) w G. o nadesłanie dokumentacji z okresu służby M. B. w kompanii saperów (...), a w szczególności rozkazów dziennych potwierdzających odbycie szkolenia przez wnioskodawcę z zakresu prac sapersko-minerskich w latach 2002-2003, poprzedzających wyznaczenie skarżącego do oczyszczania poligonu (...).

W odpowiedzi Dowódca JW Nr (...) w piśmie z dnia 20 października 2016 r. wskazał, że w niniejszej jednostce wojskowej znajduje się rozkaz potwierdzający uczestnictwo M. B. w oczyszczaniu terenu poligonu (...) w 2003 r. Natomiast brak jest dokumentów co do wykonywania takich czynności w 2002 r. Wymienione zadania realizowała JW Nr (...) w Ł., w której dowódca zgrupowania prowadził oddzielny rozkaz dzienny.

W uzupełnieniu nałożonego zobowiązania sądowego Dowódca JW Nr (...) w załączeniu do pisma z dnia 5 grudnia 2016 r. przedłożył załączniki w postaci dokumentów (instrukcji) : „Budowa i pokonywanie zapór inżynieryjnych”, „Prace minerskie i niszczenia” oraz norma Obronna(...) (...).

(dowód: pismo Dowódcy JW Nr (...) z dnia 20 października 2016 r. – k- 43 akt sprawy oraz z dnia 5 grudnia 2016 r. wraz z załącznikami – k – 55-57.)

Pełnomocnik wojskowego organu emerytalnego w piśmie z dnia 17 grudnia 2016 r. (k – 66 akt sprawy) ustosunkował się do powyższych dokumentów wskazując, że skoro odwołujący został dopuszczony do prac w charakterze saperera (podczas oczyszczania terenu), to musiał bezwzględnie przejść szkolenie z tego zakresu.

M. B. od 2000 r. był żołnierzem kontraktowym kompanii saperów (...) w G. na etacie starszego kierowcy, starszego operatora plutonu maszyn inżynieryjnych, w stopniu plutonowego.

W latach 2002-2003 kompania wnioskodawcy była delegowana do zadań oczyszczania terenu z materiałów niebezpiecznych i wybuchowych w Ł.. Dotyczyło to oczyszczenia byłego poligonu wojskowego (...) z materiałów niebezpiecznych. W powyższych okresach były powołane specjalnie kompanie oczyszczania, których żołnierze przed każdym wyjazdem uczestniczyli w dwutygodniowym szkoleniu w zakresie zasad bezpieczeństwa. Wnioskodawca uczestniczył w tych szkoleniach, które odbywały się na terenie jednostki. Następnie były przeprowadzane egzaminy, które wnioskodawca złożył z wynikiem pozytywnym.

Szkolenie prowadzone było na podstawie rozkazu dziennego. Skarżący, najpierw od kwietnia 2002 r. do października 2002 r., a następnie od kwietnia 2003 r. do końca września 2003 r. wykonywał czynności saperskie. Służba wnioskodawcy rozpoczynała się codziennie od instruktażu porannego, który określał warunki bhp oraz instruktażu postępowania z materiałami wybuchowymi i niebezpiecznymi. Następnie odbywało się sprawdzanie terenu pod względem istnienia materiałów wybuchowych za pomocą wykrywaczy ręcznych. Praca trwała od godz. 8-ej do 15-tej, w dni robocze od poniedziałku do piątku. Skarżący brał bezpośredni udział w rozminowywaniu, przyjmował materiały niebezpieczne do magazynu, odbierał je od żołnierzy, układał, zarejestrował, a następnie wydawał je patrolowi niszczącemu.

Pomagał przy załadunku na samochód, oraz przy przewozie na miejsce zniszczenia. Odwołujący miał bezpośrednią styczność z materiałami wybuchowymi, które transportował ręcznie, gdyż nie posiadał żadnych urządzeń do ich przenoszenia.

Wnioskodawca na polecenie dowódcy kompanii pracował w terenie, jeżeli nie było pracy w magazynie, a było dużo materiałów do znoszenia. Każdy żołnierz miał przypisaną swoją funkcję, lecz wszyscy byli tak samo przeszkoleni i w każdym momencie mogli wymieniać się czynnościami, jeżeli zlecił im to dowódca kompanii.

(dowód: zeznania świadków: L. K. i S. U. – k -39-41 akt sprawy, akta personalne wnioskodawcy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Istota niniejszego sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia tego, czy wojskowy organ emerytalny zasadnie odmówił skarżącemu podwyższenia emerytury wojskowej za lata 2002 -2003 o 1% podstawy wymiaru, to jest za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w charakterze sapersa.

Wojskowe Biura Emerytalne (...) w O. stało na stanowisku, że w świetle zgromadzonych przed organem dowodów, brak było podstaw do przyjęcia, że skarżący w spornym okresie, to jest w latach 2002-2003 pełnił służbę na stanowisku sapersa, a wykonywanie czynności saperskich nie wynikało z zakresu jego obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku kierowcy.

Problematykę prawną emerytury wojskowej regulują przepisy art. 19 – 22 wskazanej ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (t.j.Dz.U.2016.10-37 ze zm.).

W myśl art. 15 ust.1 cyt. ustawy, emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta, z zastrzeżeniem ust. 1a, o:

- 1) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby;
- 2) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów;

3) 1,3% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o których mowa w pkt 2;

4) 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 2 cyt. ustawy, emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio:

a) w składzie personelu latającego na pozostałych samolotach i śmigłowcach,

b) w składzie załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających,

c) w charakterze skoczków spadochronowych i saperów,

d) w służbie wywiadowczej za granicą,

e) w oddziałach specjalnych.

W ocenie Sądu Okręgowego, zaskarżana decyzja podlegała zmianie, gdyż przeprowadzone w postępowaniu sądowym postępowanie dowodowe wykazało, że M. B. w spornym okresie kontraktowej służby wojskowej, to jest w latach 2002-2003, pełnił służbę bezpośrednio w charakterze sapersa, poprzedzoną odbyciem w tym zakresie szkolenia.

Kluczowe znaczenie dla takiej oceny materiału dowodowego miały dokumenty przedłożone przez dowódcę JW Nr (...) w G. w załączeniu do pisma z dnia 5 grudnia 2016 r. w postaci wyciągów z literatury: „Budowa i pokonywanie zapór inżynierskich”, „Prace minerskie i niszczenia” oraz Norma Obronna (...) (...) (k – 55-57 akt sprawy).

Powyższe dokumenty wskazywały, że wnioskodawca przed skierowaniem do oczyszczania terenów z przedmiotów niebezpiecznych i wybuchowych, odbył szkolenie w oparciu o obowiązujące instrukcje w Siłach Zbrojnych RP.

Potwierdziły one, że wnioskodawca przed przystąpieniem do prac w charakterze sapersa na terenie poligonu (...), przeszedł szkolenie w zakresie prac sapersko-minerskich i zdał pozytywnie egzamin z tego zakresu.

Pełnomocnik organu rentowego w piśmie z dnia 17 grudnia 2016 r. stwierdził, że skoro skarżący został dopuszczony do wykonywania zadań saperskich – to bezwzględnie odbył szkolenie z tego zakresu (k – 63 akt sprawy). Tym samym sporną okoliczność, uznał za ostatecznie wyjaśnioną.

Również powołani w sprawie świadkowie jednoznacznie wskazali na charakter czynności wykonywanych przez odwołującego na terenie poligonu (...).

Zeznania świadków L. K. i S. U. Sąd ocenił jako miarodajne dowody w sprawie. Świadkowie jednomyślnie i zgodnie wskazali, że wnioskodawca brał bezpośredni udział w rozminowywaniu tego obiektu.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że skarżący służył jako żołnierz kontraktowy w kompanii saperów w JW Nr (...) w G. i od kwietnia 2002 r. do października 2002 r., a następnie od kwietnia 2003 r. do końca września 2003 r. wykonywał czynności saperskie. W latach 2002-2003 kompania delegowana była do zadań oczyszczania terenu z materiałów niebezpiecznych i wybuchowych w Ł.. Dotyczyło to oczyszczenia byłego poligonu wojskowego (...) z materiałów niebezpiecznych. Wnioskodawca najpierw przechodził szkolenie, które prowadzone było na podstawie rozkazu dziennego dowódcy jednostki, a następnie składał egzamin z odbytych zajęć.

Skarżący brał bezpośredni udział w rozminowywaniu terenu, miał bezpośrednią styczność z materiałami wybuchowymi - przyjmował materiały niebezpieczne do magazynu, odbierał je od żołnierzy, układał, zarejestrował, a następnie wydawał patrolowi niszczącemu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, należało uznać, że emerytura wnioskodawcy podlega podwyższeniu zgodnie z treścią art. 15 ust. 2 pkt 2 lit. c cyt. ustawy, o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby, skoro M. B. w okresie lat 2002-2003 wykonywał służbę bezpośrednio w charakterze sapersa.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy na podstawie art 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie I wyroku.

Tytułem kosztów procesu, Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego Wojskowego Biura Emerytalnego w O. na rzecz wnioskodawcy kwotę 983,70 zł na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), na którą składają się koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych w wysokości 360 zł oraz koszty przejazdu pełnomocnika wnioskodawcy.

/-/ SSO Dorota Radaszkiewicz